



Съдържание

ПЕСНИЧКАТА НА **Бобо** 3

Бобо ПРЕЯЖДА С ЯГОДИ 5

Бобо И КРАДЕЦЪТ НА СВЕТА 21

Бобо, БЕЯ И БАРБАУ 35






Бобо

ПРЕЯЖДА С ЯГОДИ

Беше времето на ягодите. Сутринта Бобо и Бея взеха по една кошничка и тръгнаха да берат ягоди.

– Не яжте много ягоди! – заръчаха мама Борса и мама Мецана. – Ако наберете достатъчно, ще направим хубаво сладко, което ще ядем през цялата година.

Доволни от задачата си и като предвкусваха аромата на ягодите, двете приятелчета закрачиха весело, влязоха в гората и започнаха да търсят ягоди в тревата.





Скоро видяха дребните яркозелени листенца на ягодовите растения, сред които се криеха вкусните плодове.

– Ще изям поне десет! – закани се Бобо и се наведе да откъсне първите.

– А аз поне двайсет! – каза Бея, като се смееше.

– А аз поне трийсет! – изпелтечи Бобо с пълна уста, червена от ягодовия сок.



След като изядоха по около четирийсет ягоди, Бея каза:

– Сега стига. Време е да наберем ягоди за сладкото.

– Ей сега спирам и аз – обеща Бобо, като продължаваше да лапа вкусните плодове.

– Майките ни казаха да не прекаляваме, Бобо… – обади се Бея след малко. Дъното на кошничката ѝ беше покрито с ягоди, а кошничката на Бобо още беше празна.

– Добре де, след малко спирам… – измърмори Бобо, а муцунката му ставаше все по-червена.

Когато мечетата се върнаха в бърлогите си, кошничката на Бея беше пълна, а кошничката на Бобо



беше полупразна. Ягодите, които липсваха в кошничката му, до една бяха в коремчето му.

– Бяха много вкусни, мамо! – обясняваше той и галеше коремчето си.

– Казах ти да не ядеш много ягоди не само заради ягодовото сладко, Бобо – поклати глава мама Мецана. – Да се надяваме, че няма да ти стане лошо от толкова ягоди.





След малко Бобо усети, че го заболява коремът. Не много, но достатъчно неприятно.

Няколко часа по-късно коремът спря да го боли, но Бобо започна да усеща сърбеж навсякъде, особено по раменете и лапичките.

Чешеше се непрекъснато.

– Какво става с мен, мамо? – охкаше той.